

תת"ע 766/11/18 - קאסם הישאם נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 766-11-18 מדינת ישראל נ' קאסם הישאם
תיק חיצוני: 50500759902

מספר בקשה: 1

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה

כבוד השופטת שירי שפר
קאסם הישאם
מדינת ישראל

1. בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ביום 18.12.18.
2. המבקש הורשע, בהעדרו, בעבירה מיום 14.10.17 של אי ציון מועד תחילת עבודה בדיסקת הטכנוגרף. מדובר בעבירה מסוג ברירת משפט - המבקש ביקש להישפט ובקשתו נענתה. אישור מסירת ההזמנה לדיון חזר בציון "לא נדרש". בגזר הדין, הוטל על המבקש קנס בסך 1,200 ₪.
3. לטענת המבקש לא התייצב לדיון בשל אי קבלת ההזמנה לדיון. עוד טען לעיוות דין שכן הטכנוגרף היה תקין.
4. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון, עוד טענה כי מדובר בפסק דין חלוט.
5. בעת הדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן שלא בנוכחות המבקש, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:
האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש.
השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ניתן לו יומו.
טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו....".

בחנתי את טענותיו של המבקש:

6. בנוגע לטענה כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר הרשום, אין לי אלא להפנות לרע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18):

"כאשר דוח העבירה, ההזמנה לדיון או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות."

7. אישור המסירה הקיים בתיק אשר נשלח לכתובת המבקש וחזר בציון "לא נדרש" - מקים חזקת מסירה. המבקש לא הפריך חזקה זו.

8. יתרה מכך - כאשר בית המשפט בוחן האם היתה סיבה מוצדקת להעדרות המבקש מן הדיון - בית המשפט בוחן גם את סד הזמנים במהלכו פעל המבקש או חדל מלפעול. השיהוי הניכר בהגשת בקשה זו מלמד לכל הפחות, כי המבקש זנח בקשתו להישפט. במהלך למעלה מ-3 שנים, נח המבקש על שמריו ולא בדק האם נקלטה בקשתו להישפט והאם נקבע דיון ולאחר מכן ולא פעל להגשת בקשה זו. זאת ועוד, המבקש לא ציין מדוע פנה בבקשה דווקא כעת והדבר אומר דרשני.

9. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

10. טענה כללית לפיה המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין המצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)). **ובמקרה שלנו - טענה לפיה "הטכוגרף תקין" - אינה מספיקה. יתכבד המבקש ויפרט טענתו (הכיחד תקין? האם ציין מועד תחילת העבודה על גבי הטכוגרף?) ויצרף העתק הטכוגרף התקין לבקשתו.**

11. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו לביטול פסק דין כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות

מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ומשלא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, ולאור השיהוי הניכר, ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

13. הבקשה נדחת.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' שבט תשפ"ב, 01 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.